

Do domu Hospodinova s radostí půjdeme. (Žalm 122)

NEDĚLNÍ EVANGELIUM (Mt 24, 37 - 44)

Ježíš řekl svým učedníkům: „Až přijde Syn člověka, bude to právě tak jako v době Noemově: Jako totiž v době před potopou lidé jedli a pili, ženili se a vdávali až do dne, kdy Noe vstoupil do archy, a nic netušili, až přišla potopa a všechny zachvátila, právě tak to bude, až přijde Syn člověka. Tehdy budou dva na poli: jeden z nich bude vzat, druhý ponechán; dvě budou mlít na obilném mlýnku: jedna bude vzata, druhá ponechána. Bděte tedy, protože nevíte, který den váš Pán přijde. Uvažte tohle: Kdyby hospodář věděl, v kterou noční dobu přijde zloděj, jistě by byl vzhůru a nedovolil by mu prokopat se do domu. Proto i vy buďte připraveni, neboť Syn člověka přijde v hodinu, kdy se nenadějete.“

KRÁTKÉ ZAMYŠLENÍ

Ježíšovo varování nelze jednoduše ignorovat. To by znamenalo lehkomyšlně riskovat vše, co nám život s Ním doposud dal, v čem jsme Jej dříve věrně následovali. Ale stejně tak se nesmíme nechat těmito slovy zastrašit. Kdo se nyní ještě stále trápí otázkou, zda náhodou nepatří k těm, kteří nakonec zůstanou *ponecháni* a nedosáhnou svého cíle, kdo je proto sužován výčitkami a pochybnostmi o sobě samém a z obavy, že by mohl udělat chybu, našlapuje až přespříliš opatrně, ten sedí, mohu-li použít lehce automobilní příměr, jako zkoprnlý za volantem svého života - s přesvědčením, že to vlastně vše může dopadnout jen hůře. Takto reagovat je přinejmenším stejně špatně jako se bezhlavě vrhnout do akce. Nenechte se proto vystrašit. Ježíš nám slíbil, že pokud Jej budeme následovat, *budeme u toho*. Následujme Jej tedy, ale ne tím, že budeme slepě šlapat na plyn, ani tím, že se budeme bát a nebudeme se odvažovat žít. Život přináší mnohá nebezpečí a cesta evangelia není zrovna tou nejjednodušší. Přesto se jí nemusíme bát. Koneckonců, nemusíme tuto cestu znovu objevovat, stačí ji jen následovat. *Ježíš je ta cesta* – musíme se pouze držet Jeho pokynů: jet padesát, kde je padesát – sedmdesát, kde je sedmdesát – a plnou parou vpřed, kde je silnice opravdu volná. Takže hlavu vzhůru a vypnout hrud'. Není důvod ke chmurám. Vzchopte se a zvedněte bradu, protože se blíží vaše spasení.

POZDRAVY ZE SETKÁVÁRNÝ - ROZHOVOR S PANÍ MILENOU SLIVOVOU

Vážení čtenáři, rádi bychom vám na základě podnětů z proběhlé čtenářské ankety představili jednotlivé členy farní rady. Jednou z nich je i paní JUDr. Milena Slívová. Při rozhovoru s ní vám neunikne, že ráda slouží Bohu i lidem a má obdivuhodný přehled o českých památkách a osobnostech. Ráda hledá souvislosti a propojuje je s příklady z historie. Aktivně ve farnosti působí od 90. let, kdy jednou při mši slyšela výzvu P. Hanáčka ke spolupráci a rozhodla se na ni reagovat. Od té doby je ve farnosti činná jako lektorka a členka farní rady, pomáhá i jako příležitostná baristka v Setkávárně a s mnohými dalšími aktivitami. Narodila se v Opavě, ale její rodinné kořeny jsou z Hané. *“V mých třech letech jsme se s rodinou přestěhovali za babičkou na vesnici v blízkosti Olomouce. V této obci jsem také chodila do školy a do kostela. Klíčová pro mě byla osobnost pana faráře Antonína, jehož prostřednictvím jsem se seznámila s důležitými literárními a uměleckými díly. Dalo by se říci, že mě doslova nadchl pro kulturu a její další poznávání. V patnácti letech jsme se přestěhovali do Olomouce a začala jsem navštěvovat Slovanské gymnázium. Chrám svatého Mořice se stal nejen tehdejší přirozenou volbou, ale postupně také chrámem mého srdce, kde jsem poznala několik vynikajících osobností a našla mnoho přátel. Následně jsem vystudovala Právnickou fakultu UK v Praze a profesní život strávila jako podnikový právník a následně advokát v Olomouci.”* Po odchodu do penze zůstala paní Milena nadále aktivní a rozhodla se, že se bude více věnovat historii a kultuře, které si zamilovala již v mládí. Stala se průvodkyní nejprve v Arcibiskupském paláci a následně také v katedrále sv. Václava a v Červeném kostele. *“Průvodcovství je tak trochu kantořina, o které jsem v mládí také uvažovala jako*

o své možné životní cestě. Snažím se návštěvníkům přiblížit nejen význam památek samotných, ale také jména osobností z církve, která jsou s nimi spjata a zdůraznit jejich význam pro společnost (biskup Zdlík, biskup Lichtenstein-Castelcorn, kardinál Rudolf Jan Habsburský, kardinál Bauer, arcibiskup Prečan, arcibiskup Matocha a další). Naplňuje mě, když mohu turistům a zájemcům přiblížit krásu zajímavých míst našeho města. Jeho historie je krásná, bohatá, zároveň ale i bolavá. Například chrám sv. Mořice mnohokrát vyhořel a byl znova obnoven, za dob třicetileté války sloužil jako protestantský kostel, během druhé světové války z něj byl zrekvírován velký zvon a byla poškozena věž. Co by paní Milena ráda vzkázala čtenářům? "Ráda bych, aby čtenáři tento rozhovor vnímali i jako pozvánku k návštěvě některé z památek nebo kulturních aktivit. Cesta víry může pro někoho vést právě skrze vědění a poznání. Historie mluví silnou řečí. Stačí se zastavit a mít oči k vidění a uši k slyšení."

SVĚTCI MÉHO SRDCE - SV. ONDŘEJ

Svatý Ondřej byl jedním z 12 apoštolů. Narodil se v Betsaidě (Jan 1: 44) a stejně jako jeho bratr Petr byl rybářem. Patřil mezi první apoštoly povolane Ježíšem a byl žákem Jana Křtitele (Jan 1: 40-41). Ten ukázal Ondřejovi Ježíše a Ondřej poté přivedl svého bratra Šimona (Petra) k Ježíšovi. Z tohoto důvodu má Ondřej v pravoslavné církvi přezdívku Πρωτόκλητος (První povoláný). V evangeliích není o Ondřejovi mnoho podrobností. Je zmíněn mezi apoštoly, kteří se spolu s Marií modlili při Ježíšově nanebevstoupení. Ondřej je považován za zakladatele a prvního biskupa církve v Byzanci a je patronem Ekumenického patriarchátu v Konstantinopoli. Podle církevních otců Eusebia a Origena Ondřej kázal ve Skytii (dnes Krym) a působil jako misionář v Kyjevě a podél Dněpru. Za vlády císaře Nera byl Ondřej uvězněn v Patrasu (Achaia) poté, co údajně obrátil na křesťanství Maximillu, manželku místodržícího. Protože se chtěla pak věnovat cudnému životu, její manžel Aegeas se pomstil a nechal Ondřeje přibít na kříž ve tvaru X, který se z tohoto důvodu nazývá Ondřejův kříž. Po své smrti byl pohřben v Patrasu. Nástupci Ondřeje jako patriarchové Konstantinopole jsou nejvýznamnějšími biskupy pravoslavných církví a mají podobné postavení jako papež v katolické církvi. Svátek Ondřeje se slaví 30. listopadu, v den jeho ukřižování. Ondřej je považován za apoštola Malé Asie, Ukrajiny, Ruska a Skotska.

AKTUALITY Z FARNOSTI

- Také tuto neděli po mších svatých zveme do farní **setkávárny**.
- Tuto neděli (která je první adventní) bude **žehnání adventních věnců**.
- V adventní době zveme od pondělí do soboty na **roráty** - v našem kostele v 8 hodin, u dominikánů v 6 hodin.
- Ve čtvrtek 4.12. v 16 hodin zveme na **adoraci** členů Eucharistické rodiny.
- Sobota 6.12. je první v měsíci, zveme na **růženec** v 7:15 hodin.
- V sakristii je možné za 25 Kč zakoupit **adventní kalendáře**.
- V předstihu avizujeme, že společné **udělení svátosti nemocných** bude v našem kostele v sobotu 13.12. při mši svaté v 8 hodin.

AKTUALITY OBECNÉ

S přednáškou „**Třetí fáze synodálního procesu: Realizace a implementace v místních církvích**“ vystoupí ve **středu 3. prosince 2025** Mons. Piero Coda, generální sekretář Mezinárodní teologické komise a poradce generálního sekretariátu synody. Samotná přednáška jednoho z účastníků celosvětového synodálního dění je volně přístupná bez registrace. Začíná v 10:00 v aule Cyrilometodějské teologické fakulty Univerzity Palackého, závěr se předpokládá ve 12:00. Více na www.ado.cz

KOUTEK MOUDROSTI

Stále více si uvědomuji, jak moc potřebujeme požehnání právě my, tak ustrašení, úzkostní a nejistí lidé. (Henri J. M. Nouwen)